

SZERKESZTŐI IRODA:

Futár 7 sz. korán a lap szerkesztő részét illető közlemények
szívesen fogadjuk.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 ft. Negyedévre 4 ft.
Félévre 8 ft. Egy hónapra helyben 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik az „Ellenzék” mindennap, a vasár- és ünnepnapok kivételével.
Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Futár 7 szám.

A HIRDETÉSI DIJAK

alku útján állapítottak meg. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Nagyobb és esakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt nyújt
a kiadó-hivatal.

Hír czikkpek

Után 20 kr. fizetendő.

Gambetta meghalt!

E végzetes szóra ébredett föl újév reggelén Európa. E szóval köszöntött be Franciaországba a népek fatuma. Épen abban a pillanatban, midőn a mult vívódik a jövővel, midőn a remény és az aggodalom keserűen keveredik a kedélyekben, minden ember magába szippantja a jövő kálváriáit: épen ebben a pillanatban — az egymást felváltó évek a megdöbbentő küszöbén, midőn minden ember előtt áll a kérdés, hogy „eggyel megint több” s nem minden bánat nélkül mondjuk, hogy „eggyel megint kevesebb” épen e súlyos pillanatban kondu meg Franciaország minden harangja, hogy hirdesse a Gambetta Leo halálát!

E csapásulát sinyleni fogja Franciaország s íylen fogja érezni Európa. Az olyan lángésznek és tetterőnek, minőt a Gambetta neve képviselt a halhatatlanok scában, megvan az a kiváltsága, hogy halála által is befolyást gyakoroljon a népek életére. Miként életben nem tet egy lépést és nem mondtott egy szót mely ne viselne magán a „nemzeti” bélyegét: úgy halála sem történetik meg a nélkül, hogy maga után ne vonja a politikai változásoknak egész sorozatát.

Minő rányt vesznek e változások? Ez, most mindenki előtt rejtély; kétszeres rejtély előttünk, kik távol állunk attól az izzó kohótól, hol a francia közélet emésztő lángja ég. Lehet, hogy új alak áll a kidőlt helyébe s igézetes tehetségének varázserejével megbitvöli a lelkeket — flytatva az ész uralmát a nagy szellemek enagy hazájában. Lehet, hogy az az örökös, mely e férfiú életéből ravatalt besugározza, megvilágosítja a népet s delejes erejével összeforrtársasági eszmének pártjára áll. Bár így lenne!

hogy a botor küz-
töredékek egymást
a forrasztó kapesot
és elvesztve a
ében, még na-
s a francziák
ége a vén

az. országnak mennyi hálával tartozik a civilizáció; hogy miként az erkölcsi megváltás ténye az Úrtól, akként a politikai és társadalmi megváltás ténye Franciaországtól származik. Eszünkbe jut, hogy a haladás útját ezen ország taposta ki az emberiség számára s francia szellem adta meg a jelszót a századok nagy törekvéseikhez. Megelevenedik előttünk a küzdelem, melyet megharcolt bölcseszetével, tudományával és ékes-szólásával. Látjuk a dicső csatamezők vérpatakjait s hallani véljük a guillotine véresőjtét, hogy legyen mivel lemosni a multak bűneit, és legyen mivel megtisztítani salakjától a jövőt.

Oh, bizonyára Franciaországnak nemes hivatása vezetni a népek sorsát. Megszerezte ő ehhez a jogosultságot szabadságával, szellemével, munkásságával és égő szívének szeretetével.

Es most ez az ország elvesztette a férfiút, a ki évekig irányt adott szellemének; a ki kezében tartotta — nemcsak mint külügyér, nemcsak mint a parlament elnöke, de úgy is, mint egyszerű polgár — a politikai élet egész hálózatát; a ki szervezte Párist a megalkztatás szomoru napjaiban, fölírta a vidéket, hogy ékes szavára hadsergek állottak talpra; reformálta Franciaország véderejét; rendbe hozta tanügyét, virágzóvá tette közgazdaságát; megmen-tette a köztársaságot Mac-Mahontól épen úgy mint az anarchiától — s e közben soha sem tévesztette szem elől, hogy Franciaország mai nemzedé-ke le kell hogy rója a tartozást, melylyel hazája dicsőségének a német-
tel szemben tartozik.

Nagyobb csapás ennél, bizony nem érhetett a francziákra Gambetta halála vereséget jelent Franciaországra nézve, mert Németországnak újabb győ-zelmét jelenti.

Megint távolabb estünk attól az időtől, hogy megtörve lássuk a német gögőt. Európa közléte nagy nehezen viseli a burkos bélyegét. Öröm volt remélni, hogy Gambetta visszaszerzi hazájának a hegemoniát. Szomorúság látni, hogy a népek gondviselése ilyen ballépéssel kezdi az újév pályáját.

A francia szellem jótékony me-
lege helyett, a kontinensnek fázódni
a germán befolyás leg lehetetétől.
nomság, iz-
szel-

társaság jóléte, itt a katona-uralom próföntja!

A választás nem nehéz. Németor-szágnak örömet hozott újév reggelén a vaksors — de kinek lelkében az em-beriség szent szerelme él, gyíjtson gyászvirágot, hogy ne maradjon a Gam-betta sírja koszoru nélkül!

BARTHA MIKLÓS.

— Visszahódított kerület. Kaposvárt tegnapelőtt tartatott meg a képviselő-választás, mely alkalommal Szabó Kálmán. Kaposvár polgármestere — függetlenségi programmal egyhangulig képviselővé választott. E kerületet most visszahódította a függetlenségi párt.

— A honvédelmi miniszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatóság-hoz. E rendeletben felsoroltnak azon vál-tozások, melyek az évenkénti hadjuttalékok végleges számbavételeiről szóló szabályok-ban az 1882-ki XXXIX. t. cz. 13. §. sza-kaszai értelmében történtek.

— A hadügyi reform életbeléptetése a mai nappal tökéletesen be van fejezve. A volt vezér- és katonai parancsnokságok a zárai kivételével, hadtestparancsnokságokká alakították át, a trieszti katonai parancsnok-ság felosztattatott és Josephstadtban egy új hadtestparancsnokság állítottatott fel. Az ez által szükségessé vált személyi és egyéb reformok már megtörténtek, mindenki helyén van és az újév első napjával az új szerke-zet megkezdte működését. A hadügyi reform-mal összefüggésben álló egyéb változtatások és intézkedések az újév reggelén szintén életbe lépnek.

— A magyar államháztartás évi ered-ményeiről jelentik, hogy a lefolyt esztendő pénzügyi sikerei nem érik el a mult év si-kereit. Szapáry gróf pénzügyminiszter még nem is fődözte a folyó évi deficitet, már is az 1883. évi hiány fedezéséről kell gondos-kodni. A miniszter a folyó évi finanszírozási cikkeket még október hóban 22 millió pa-pírjardékot bocsátott ki, de a kölcsönt a pénzpiac akkori viszonyaihoz képest csak kis részben lehetett értékesíteni; a folyó szükségletre ellenben a Rothschild-csoport nyújtott előlegeket, melyek december végén már 14 millióra emelkedtek. Az új szükség-letek hozzászámításával azonban a miniszter az 1883. év elején most már ismét 20 mil-lió járadékot lesz kénytelen kibocsátani, hogy előlegeket és az új szükségletet fe-dezhesse.

— A román szabadelvű független párt és a konzervatívok pártja közt — mint egy bukaresti távirat jelenti — tekintettel a jövő választásokra, fuzió jött létre. Mindkét párti közlönnyei közlik az egyesülés prog-rammját, melynek értelmében mindkét párt szívesen szedlra törekszik és loyális részeseitendik, egyik jelöltjeit, kik a leg-
a megválasztásra. A
revizióját elle-
gánítja.

sajtó-irodája jelenti, hogy versenztett új ev-től kezdve új szerb lap fog megjelenni Na-rodnyák (Népbarát) cím alatt. lap társa-dalmi uton fog igyekezni magának terén-numot hódítani. Szerkesztési fogja Nancsis Lázár nevű szerb író.

A magyar egyet ügye.

— A magyar egyet ügye részére Do-bál Illa ő nagyságától 15 frtot vettünk, melyet a kisasszony egy női társaságban gyűjtött. Kiváló örömmel regisztráljuk e tényt, mint az élénk érdeklődés tanujelét. A pa-nasz szót, melyet nemzeti ügyünk elhanya-golt állapota az erdélyi részekben hangoz-tat, meg kell a nőknek érteni. Föl kell, hogy ők is karolják e kérdést, miként fölkarol-tak a magyar nők minden nagy kérdést, mely a magyarság érdekeivel összefert. Csak így válhatik testté az ige, mert csak a női szív melegsége képes e mozgalomnak életet és fényt kölcsönözni. Legyenek ők a férfimem társai e törekvésben, miként hű társai szoktak lenni az élet küzdelmeiben.

— E helyen szükségesnek tartjuk egy kis felvilágosítást is közölni. Ugyanis la-punk mult számában úgy említettük fel a Szenkovich Márton úr hazafias tényét, hogy ő tíz forintot juttatott kezünkhöz a „Magyar Polgár” útján. Ki kell emelnünk, hogy Szenkovich úr azon kötelezettséggel tette miszerint tíz éven keresztül minden évben öt forintot ajánlott fel az egyet részére s a most beküldött összeg az első két évi kötelezettség teljesítésébe számítandó fel. Szenkovich úrnak tíz forintnyi adományát fölemlíti a „Kolozsvári Közlöny” is, de miután ez nem a „Magyar Polgár” útján ju-tott oda, azt kell hinnünk, hogy ez egy újabb adomány, melyet — ha így van — szintén hálás elismeréssel vesznék tudomásul.

— Az egyet ügyében írott közelebbi cikinket egész terjedelmében átveszi a „Magyarország”, e derék havi folyóirat, mely a magyarosodás érdekében lett Ár-dényi Dezső által megindítva. E cikkre vonatkozólag a következő közleményt hozza: „Erdélynek a szíve mozdul.”

Az évi magyarsodás szent tüzének magába törekvő lángja, átesapott a Királyhagón. Világot gyújtott az erdélyi szomok és izgalmas dobogása hozta ott is a honi köbököt!

Hunyadyak kis hazája, bércezes testvérünk, te kedves Erdély, nyújtád karodat át ide hozzánk, öreg Magyarországba. Hisz csak magunkra vagyunk mi ket-ten. Kívülünk nincs több magyarja a földnek s ha van is itt-ott egy-egy foszlány, annak meg hazája nincsen; mint idestova már magunknak se lesz!

Dobbanjon meg még egyszer az a szív, melynek hűkötésétől föl világ remegött egykor; emelkedjék föl még egyszer az a kar, melynek hatalmas sulya három tengerpartot ért: Ehredj föl még egyszer édes, szép hazám!

Erdélynek a szíve mozdul. Forrásba hevül a ré-gi magyar vér. Bizik magához a magyar!

Sokszor élt viadalban, sokszor küzdött véres harcokat s mindig megcsodálta a világ; mert győzve, legyőzve nagy volt!

Most is harcra kél a nemzet. Hársognak már a tárogatók; szarvkürtök egykor, most meg lapok hasábjai adják a véres riadalmi jelet.

Az „Ellenzék” „Magyar egyetlet” indítvá-nyoz, melynek székhelye Kolozsvár, működési-körzete Erdély, alapja az áldozatkészség, tagja minden jó ma-gyar anyagi ereje egyetlen krajczárnyi önkéntes

harcra les; a kultura harca. Vér helyett ténta-patakkal; buzogányok helyett szóbeli legyőzéssel, iskola tanításával, népkönyvtárak szervezésével, helyes telepítő rendszerrel, nemzeti égi okos cserével fogjuk meghódi-tani még egyszer ezt a hazát, hogy ezredéves mulasztásunkat helyreithessük az 1000-ik évre!

Föl, föl a zászlót, föl hát magosan! Harczra int az óra!

Sorba magyar, sorba: kevésre fogyánk! vállat a vállhoz, közörelve súlyos nyomatokban, biztos győzede-lemre, fel!

Föl, föl a zászlót, föl magosan! Hadd lengjen bizton, szabadon: „Egységben erők”, ez a jelszó: Ked-ves testvérünk, régi barátunk, erdélyi jó magyarom, adsa testvéri kezét, hadd vonlak keblemre!

Hadd legyenek egyszer már igazán egy: Egyes-egyért, szövethetőkben erősek, egymásba bizva bátrak; itthon összetartók, kívül nyomatékkal, Európa mérlegé-ben súlyosak; barátainknak kedvesek, ellencinktől féltel-mesek: egy szív, egy lélek, egy vaskéz, egy szívdobo-gás: egységes magyar nemzet a testvér magyar haza földjén!

Údv néktek Erdély fia! és szívólyos Isten hozzád a találkozóig, ahogy fölrikolt a harci jel, s a csöndes békének nagy munkáját fogjuk kezdeni! — Neked pedig, jó Bartha Miklós, szívólyos üdvözlömet, legmielegebb köszörintóson!

A szerkesztő.

Ugyancsak ezen ügyben a „Budapesti Hirlap” így ír: „Magyar egyetlet er-délyben. Magyar kulturegyetlet megalaki-tásán fáradoznak Erdélyben, melynek köz-pontja Kolozsvár lenne. A hazafias mozga-lom élén Bartha Miklós.” Kolozsvár egyik képviselője áll. Valóban Erdélyben egy oly magyar egyetlet alakítását, mely Kolozsvár-ból, mint központból behálózna az egész Királyhagón tul eső részt, rendkívül fontos szemben az ágaskodó nemzetiségekkel. Ki-vánjuk hogy fényes siker koronázza a ha-zafias mozgalmat.”

Gambetta Leo.

(Szül. 1838. okt. 30. † 1882. decz. 31.)

Franciaország egyik legmagasabban ki-emelkedő politikusa nincsen többé: Gambetta ueghalt! Ezzel a roppant jeltűnést keltő hírrel lepte meg a villanyos sodrony épen újév napján az ünneplő világot. Tegnap délben szerkesztőségünk a következő távi-ratot kapta: (Lásd „Legujabb” rova-tunkat!)

E távirat, melyet tegnap helybeli előfi-zetőkkel siettünk külön lenyomatban közöl-ni, a milyen rövid szövegben, épen oly be-láthatatlan következményekkel bírható ese-ményről tudósít.

Aki csak elvötte olykor-olykor foglal-kozik politikával, tudhatja, hogy miye volt a francia politikai közéletnek a legutóbbi más-tól évtized alatt Gambetta Leo. Nem akarunk nagyot mondani, de azt hisszük, nem tulo-zunk, azt állítván, hogy az új francia köz-társaság meletremtésében és fentartásában, a Thiers-ek, a Remusat-k, a Léon Saintk, a Ju-les Simonok, Jules Favre-ek, Brissonok és Grévyek sorában, egyik legelső és leghatal-masabb tényező szerepét Gambetta vitte. Élete, munkássága, szelleme annyira össze-forrott a fiatal köztársaságával, mint kevés államférfi kortársai közül; befolyása, szavá-nak sulya, tetteinek irányu elhatározó nyo-matékul bírt a francia közéletre. Ugy hogy újabb időben a francia köztársaság nem ugyan azonos volt Gambettával, de Gambetta szinte nélkülözhetetlenné vált a republikára.

Most az első pillanatban még csak hozzávetni sem lehet, hogy mi, vagy mik lesznek a halál következményei. Úgy látszik, a népeknek, sorsuk intézése nem függ többé egyetlen egy ember életétől vagy sorsától, habár a politikai és egyéni szabadság széles körének, a műveltség bámulatos elterjedtségének dacára, még ma is végzetes befolyást gyakorolhat egy ember egy egész nemzet életére. S mivel Gambetta kétségtelenül ezek közé tartozik, halála új fordulatot adhat a francia közintézmények fejlődésének, új színek, sőt új csoportosulásokat a pártoknak s mindezeknek következményeül irányadó fordulatot adhat a nemzetközi politikának, melyben Franciaország még ma is kétségtelen döntő szerepet játszik.

A betegségéről, melynek váratlan következménye a Sylvester-éjén bekövetkezett halál, lapunk utóbbi számaiban csak apróbb közléseket hoztunk. Az igazat megvallva, előttünk a távolból nem látszott Gambetta betegség olyan nagy jelentőségűnek; egészen az utolsó napokig azt hittük, hogy egy nagyobb foku, de a veszélynek még lehetőségét is kizáró betegséggel állunk szemközt. Vagy az a löbés, melyet Gambetta tudvalevőleg feltékény kedvesétől, pár héttel ezelőtt, kapott, kellett hogy veszedelmesebb legyen mint akkor a francia lapok jeleztek, vagy pedig a seb következtében beállott lázzal más köröknek is kelle párosulniok. Csak így lehet megérteni némileg a váratlan halált. Előttünk minden esetre mystikusnak látszik az egész haláleset.

Életrajzi adataiból csak a következőkre szorítkozunk:

Gambetta Leo 1838-ban okt. 30-án született Cahors-ban egy genoui eredetű elfranciaosodott olasz családból. Apja fűszerkereskedő volt, de fiát a jogi pályára szánta és a fiatal Gambetta jogot ment tanulni Párizsba. Megnyervén az ügyvédi oklevelet, Gambetta már a 60-as évek elején ügyvédi irodát nyitott a francia fővárosban. A rothadásnak indult császárság alatt ez időben önkényt kínálkozott az ügyvédeknek a hír s dícsőség pályája a sajtó- és politikai perekben.

A fiatal, tüzesvérű Gambetta is az

lész egybehívását. Ennélfogva, miután a nemzetgyűlésre való választásokra sem volt képes a köztársaság érdekében betöltést gyakorolni, a diktátori hatalmat leveté, s a nemzetgyűlésben a köztársasági baloldalon foglalt helyet.

A diktatúra letétele után Gambetta, mint egyszerű képviselő foglalt ugyan helyet a francia törvényhozó testületben, de azért befolyása, szavának sulya a Thiersével, a Mac-Mahonéval, az elnökök szavával versenyzett. Sőt az utóbbi köztársasági elnököt: Mac-Mahont, lehet mondani, egyenesen Gambetta buktatta meg s eként ő mentette meg a francia köztársaságot az elene alattomban intézett halálós csapástól. Ettől kezdve, hatalma ismét csaknem diktatori lön. Névleg az államfő Grévy volt ugyan, de az igazi elnök mégis csak Gambetta maradt. 1881-ben, jól emlékeztünk még, a kormány élére állott s megalkotta az u. n. nagy miniszteriumot. De már pár hónap múlva visszalépett. Visszalépett nem azért, mert némely reformjavasolataival nem tudott keresztülhatolni a képviselőkamarában; hanem azért, mert nem látta még elérkezettnek a napot, melyen ő a boszu politikájának leghivatottabb képviselője és előharczósa, Franciaország élére állhat.

Újévi üdvözetek.

— Az „Ellenzék” tudósítása. —

Budapest, jan. 1.

Az országgyűlési szabadelvű pártnak a fővárosban jelenlévő tagjai ma délután 10 óra után összegyűltek a körhelyiségekben és fél 11 órakor testületileg gr. Csáky László vezetésével a miniszterelnöki palotába mentek, hogy a miniszterelnököt az újév alkalmából a szabadelvű párt nevében üdvözljék. A képviselőkhez a főrendiház számos tagja is csatlakozott. A fogadtatás Tisza miniszterelnökénél, a kinél 10 óra után az itt tartózkodó miniszterek megjelentek, hogy kifejezzék előtte üdvözlőnataikat, ez alkalommal az által nyert különös jelentőséget, hogy a

Mindenesetre ismeri a kormány, ismeri a nép, hogy a magyar országnak mindegyik kormánya azt, hogy egyik első és fő kötelességük a béke fentartására törekedni. (Élénk helyeslés.) És éppen ezért egy és főkötelességek ezentúl úgy, mint eddig tették, szövegségeket nem háborúra, de arra keresni, hogy együttes békét a jövőben fentartsák. (Élénk helyeslés.) En azt hiszem, hogy mindaddig siker koronázta e törekvést, siker koronázzandja ezen túl is: megnyerjük az időt a hasznos sikeres működésre. (Helyeslés.) — En részemről, midőn köszönetemet ismétlem, azt hiszem mindnyájunknak nem kívánhatok jobbat, mint azt, hogy ezen, bár első napján ezen szempontból nem aggálytalan év, legyen gazdaságilag a múlt évnek hű követője, ha lehet felülmúlja; nem kívánhatok jobbat mint azt, hogy így az anyagi helyzet javítására egyesülve, mint honfiai nyugodtan, teljes lélekkel használhassunk az előttünk levő időt arra, hogy sikeresen, használva működ-hessünk a törvényhozás terén együtt és teljesíthessük Isten segédelmével teendőinket, mind a kormányzás, mind a közigazgatás terén. (Élénk helyeslés.) Midőn ezen kívánságot általánosságban kifejeztem, még most engedjétek meg, hogy tiszta szívből viszonzom egy személyretek, mint családjaitokra mindazon jó kívánságokat, melyeket irányomban kifejezni méltóztatatok és kérhesselek, hogy addig, míg rendeltetésünk a kormányon tart bennünket, támogassátok az eddigi buzgalommal, ha pedig, miként rendeli a sors, tartsátok meg minden viszonyok között számunkra az oly nagy becsű barátságokat. (Élénk lelkes éljenzés.)

A párt tagjai ezután szívélyes módon búcsút vettek a miniszterelnöktől s a képviselőház elnökét, Péchy Tamás lakására hajtottak, kit a párt nevében Ivánka Imre üdvözölt.

A „Petőfi síremlékegylet” gyűlése.

nagy dalnok csakugyan a fejedelmi házban esett el, s hogy a legnagyobb valószínűség szerint azon közös sírban alussza álmát, mely a fejedelmi ház felső felén, egy északra lefutó kis patak partján éppen az országút mellett van.

Élénk megbeszélés tárgyát képezték a különböző szemtanúk elbeszélései; de mikor már a szomorú végben többé kötödni nem lehetett: a héjjasfalvi műkedvelő társulat ifj. Somogyi István indítványára, ifjú lelkesültséggel elhatározta, hogy a helyet, hol költője aluszik, sírkövel fogja megjelölni.

A czél szép, az akarat becsülendő volt; de a kivitelhez nem birt kellő eszközökkel a kis társulat. Mindössze is csak 84 firt 75 krt tudtak a czélra összehozni. Csak a kivitelnél tünt fel az eszközöknek csekély volta, s a feladatnak nagysága. S mert látta, hogy abban a szűk körben, melyben a kis társulat mozgott, a czél nem megvalósítható, átadta az egész ügyet Felső-Fehérmegye akkori főbírája gróf Haller Ferencnek, kérve, hogy tekintélye s befolyása által vigye azt a megvalósításig.

Gróf Haller Ferenc egyleti uton gondolta a czél elérhetőnek, azért Erzsébetvároson 1869. január 20-ára összehívott egy alakuló gyűlést, a hol elnökké választván, megalakult a „Petőfi síremlékegylet”, tagjainul tekintetvén mindazok, kik a sírkő-alaphoz addig bármi csekély összeggel is hozzájárultak. Megválasztattak az egyletnek többi tisztviselői is, s határozatilag kimondatott, hogy az egyletnek tagjai lesznek a jövőben mindazok, kik a sírkő-alapra egy forintot, vagy annál nagyobb összeget fizetnek be.

Az akkor választott 11 tagból álló bizottság azon utasítást vette, hogy köteles a begyűlt pénzalapot számba venni, s az egylet pénztárnokának átadni, minden eszközzel oda működni, hogy az alap 4000 firta növekedjék; gondoskodni a helyrajzról, hová a síremlék felállítandó lesz és az emlékkő mintáját is megszerezve, mindezekről a következő közgyűlés előtt jelentést tenni.

1870-ben mezt kezdett a gyűjtés. Az

egy bizottság a helyrajz rajz elkészítésével bízott meg.

Ez utóbbi bizottság 1877. 11-én kiment a helyszínére, s e megállapodás útján a sírkő felállítás helyre határozta, mely a fehéregyház tőn a 211-számú m. kir. őrház első emelkedésén éppen az országút mellett van, s a mely hely jelenleg idős Sütő tulajdonát képezi. — A bizott helyet főképen azért találta czél mert eltekintve ettől hogy ezen h az országutól, mind a vasutvona messziről látható: annak közvetlen ben van azon sírhant is, a mely a hatatlan költőnk Petőfi Sándor legnagyobb valószínűséggel nyugsz

Megbizatásának másik ágát, terőrajzának megkésztését illető: jelentést a bizottság az ugyanaz tartott állandó bizottsági ülésen tatta a Gerenday Antal által három darab sírkő tervezetet, a l tolt költség előirányzattal együtt tervezetek közül azonban egy sem fogadható a költség előirányzat egyleti vagyonunk mennyiségét je haladó magas volta miatt.

A sírkőalap akkor még csak 73 krajczár volt; a költségek pedig legkisebbike is meghaladvá firtot: átkellett látnunk, hogy még rá volt a kérdésnek ezen ágára kozni, s hogy a legközelebbi jövő lehet más teendőnk, mint oda, hogy az alapvagyon ne csak a tait, de újabb gyűjtések által is tassék.

Ezért, miután a bizottság m ményre nem vezető kísérlet tet hogy nem lehetne-e itt ben a Sz dön olyan köveket találni, mely hozatott kőfaragók segítségével egy ga által feltűnést keltő sírh lenne elhatározta, hogy nyomtatn fog l tagsági jegyet, s azokat az elnök 10—10 darabonként szétküldi a országi nagyobb városok dvasó hez, egy elárúsításukat kéro elh